

VEGTYPEN OG VEGKLASSER

Kapitel III

Avsnitt 1

Side nr. 1

VEGTYPEN

INDELING I VEGTYPER OG VEGKLASSER

I det funksjonsdelte vegnett karakteriseres vegene ved angivelse av vegtyper og vegklasser hvor:

vegtypen angir vegens funksjon og fastsettes ut fra en vurdering av trafikken karakter og vegens formål.

vegklassen angir vegens tekniske standard og fastlegges hovedsakelig på grunnlag av trafikkbelastningen og det terreng veggen føres gjennom.

I en fullstendig plan for en veg skal både vegtype og vegklasse være angitt.

1.1 GENERELT

Avkjørselsforholdene langs en veg bestemmer dens tilknytning til de tilgrensende arealer og dermed også vegens funksjon i det samlede vegnett. Vegtypene karakteriseres derfor ved de avkjørselsforhold som etableres.

Vedtak om valg av vegtype treffes i overensstemmelse med lovreglene for vedtak og bygging av offentlig veg (Veglov av 21. juni 1963, §6).

1.2 INDELING I VEGTYPER

1.2.1 Vegtype A, Motorveg

Denne vegtype er fri for direkte tilknytning til eiendommene langs veggen, og er forbeholdt trafikk med motorkjøretøyer av type nærmere spesifisert i trafikkreglene. Gående og syklende har ikke adgang til motorvegområdet.

Motor-A-veg

En motorveg betegnes som motor-A-veg når den tilfredsstillende følgende betingelser:

- 1 Motorvegen har adskilte kjørebaneler og minst to kjørefelter i hver trafikketning.

VEGNORMALER STATENS VEGVESEN	GEOMETRISK UTFORMING	ÅR 1977
	VEGTYPEN OG VEGKLASSER VEGKLASSER	Kapitel III Avsnitt 2 Side nr. 1

2.1 GENERELT

Vegens bredde eller antall kjørefelter er den mest karakteristiske faktor i vegens utforming, og bestemmes som regel av trafikkenes størrelse og sammensetning. Vegklassene karakteriseres derfor ved antall kjørefelter.

Kostbart terreng kan i enkelte tilfelle være utslagsgivende ved valg av vegklasse. For 1-felts veger blir det ofte aktuelt å utvide til to kjørefelter i kurver og over strekninger med særlig dårlige siktforhold. Det kan også på visse strekninger i kostbart terreng være økonomisk forsvarlig å utvide en 2-felts veg til 4-felts veg. For samme dimensjonerende fart er en 2-felts veg, dimensjonert for møtesikt, betydelig stivere å legge i terrenget enn en veg med 4 kjørefelter hvor bare stoppsikt må sikres. Mindre horisontal- og vertikalkurveradier kan følgelig nyttes for 4-felts traseen.

Veger med tre kjørefelter er ikke oppført som egen klasse, da slike ikke bør bygges uten i helt spesielle tilfeller. En del 2-felts veger får delstrekninger med tre kjørefelter, f eks hvor krabbefelt for tungtrafikken blir bygget, men de skal ikke klassifiseres som 3-felts veger i slike tilfeller.

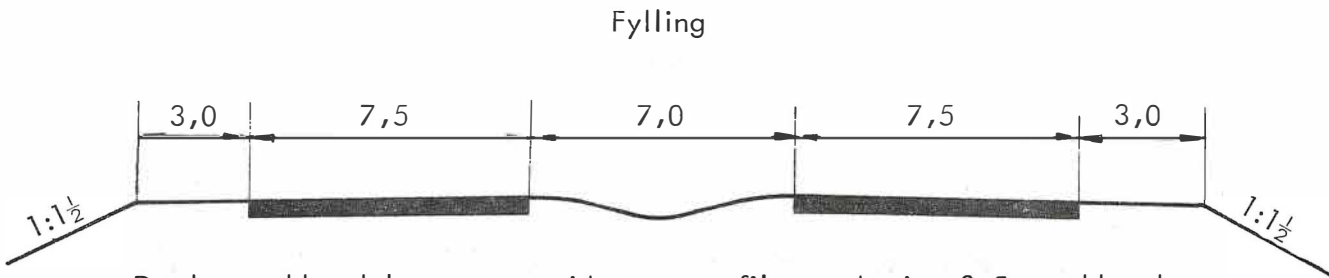
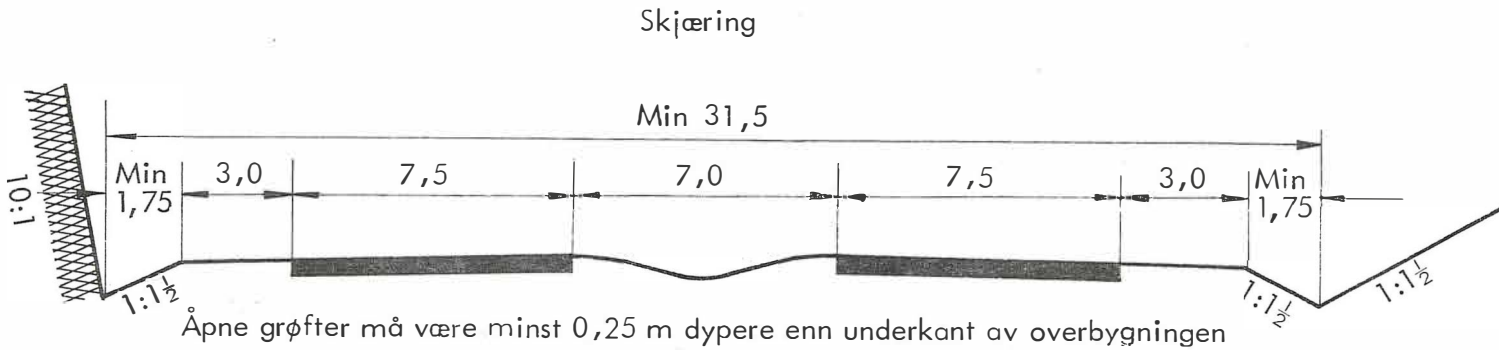
Ut fra rentabilitetskalkyler er det mulig å påvise når det er økonomisk forsvarlig å gå over fra en vegklasse til en annen. Med kjennskap til differansen i anleggskostnader for f eks 1- og 2-felts veg, er det mulig å avgjøre ved hvilke trafikkmengder en 1-felts veg bør bygges ut til 2-felts veg.

Ved valg av vegklasse er det nødvendig å vurdere mulighetene for en trinnvis utbygging i takt med trafikkøkningen. For 2-felts veger er trinnvis utbygging vanligvis ikke aktuelt fordi trafikkostnader i forbindelse med utvidelse senere blir meget store. For anlegg der det senere blir behov for 4-felts veg, men i de nærmeste 5-10 år er tilstrekkelig med 2-felts veg, må trinnvis utbygging vurderes. Større fyllinger og skjæringer må gjøres ferdig med en gang, men en rekke andre kostbare arbeider kan utstå til trafikken er stor nok til å berettigg 4-felts veg.

De grøftebredder og skråninger som er vist i figurene III-2.1 - 2.7 er i overensstemmelse med kapittel III i Vegbygging. Verdiene er minste akseptable grøftebredde og skråningshelling. Krav til siktforhold, snølagring, stabilitet av skråninger etc kan gjøre det nødvendig å bruke slakere skråninger og større grøftebredde. Dette vil også redusere rekkeverksbehovet. Vertikal fjellskjæring kan brukes i enkelte tilfeller.

VEGKLASSE I a

Der hvor rekkverk benyttes, utvides tverrprofilen med minst 0,5 m rekkverkrom på hver skulder.

I kostbart terreng reduseres skulderbredden til 1,5 m og lukkede grøfter benyttes i skjæringer dersom dette faller rimeligere.

Alle mål i m

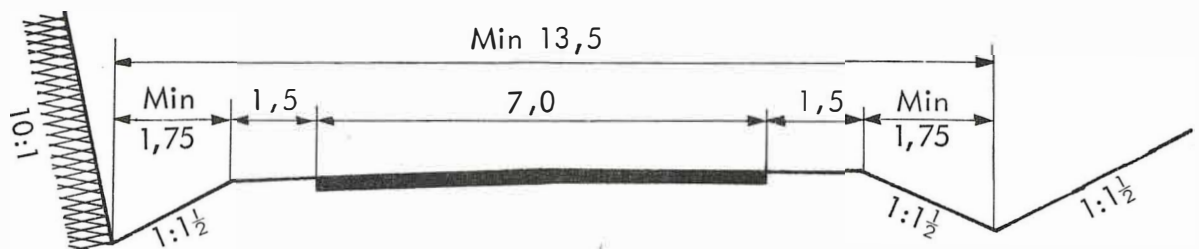
Figur III-2.1: Grunnprofiler for vegklasse I a.

For grøft og skjæring se siste avsnitt under 2.1 Generelt

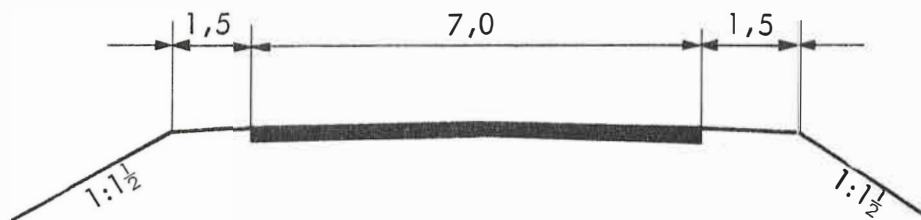
VEGKLASSE II b

Skjæring

Åpne grøfter må være minst 0,25 m dypere enn underkant av overbygningen

Fylling

Der hvor rekkverk benyttes, utvides tverrprofilet med minst 0,5 m rekkverkrom på hver skulder.

I kostbart terreng reduseres skulderbredden til 0,75 m og lukkede grøfter benyttes i skjæringer dersom dette faller rimeligere.

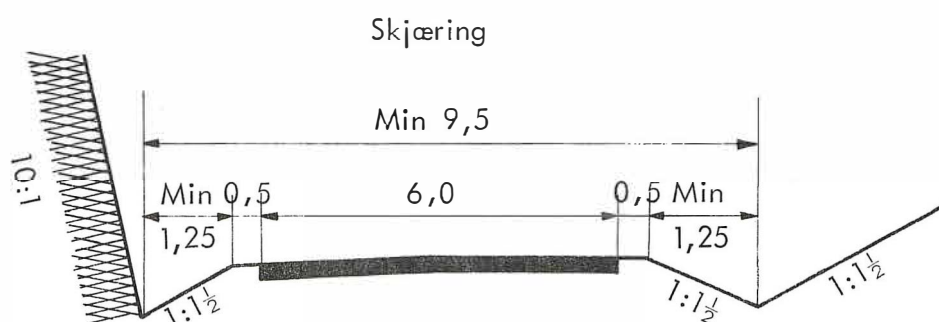
Alle mål i m

Figur III-2.3: Grunnprofiler for vegklasse II b.

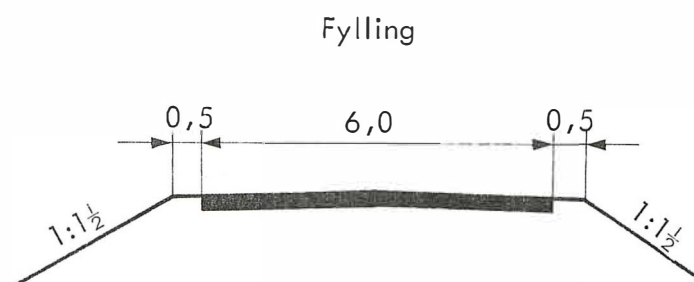
For grøft og skjæring se siste avsnitt under 2.1 Generelt

VEGKLASSE II d

Åpne grøfter må være minst 0,25 m dypere enn underkant av overbygningen

Der hvor rekkverk benyttes, utvides tverrprofilen med minst 0,5 m rekkverkrom på hver skulder.

Lukkede grøfter benyttes i skjæringer i kostbart terreng dersom dette faller rimeligere.

Alle mål i m

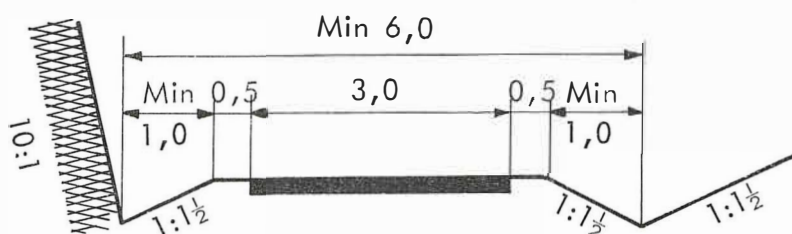
Figur III-2.5: Grunnprofiler for vegklasse II d.

For grøft og skjæring se siste avsnitt under 2.1 Generelt

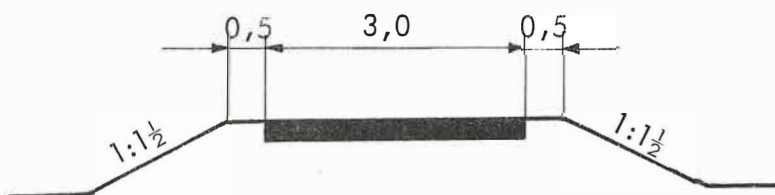
VEGKLASSE III

Skjæring

Åpne grøfter må være minst 0,25 m dypere enn underkant av overbygningen

Fylling

Der hvorrekverk benyttes, utvides tverrprofilet med minst 0,5 m rekkverkrom på hver skulder.

Lukkede grøfter benyttes i skjæringer i kostbart terreng dersom dette faller rimeligere.

Alle mål i m

Figur III-2.7: Grunnprofiler for vegklasse III

For grøft og skjæring se siste avsnitt under 2.1 Generelt